

Sygn. akt III AUa 153/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk (spr.)
Sędziowie:	Jolanta Hawryszko Romana Mrotek

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 20 maja 2021 r. w S.

sprawy M. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o emeryturę pomostową

na skutek apelacji ubezpieczonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim

z dnia 4 marca 2021 r., sygn. akt VI U 55/21

oddala apelację.

Romana Mrotek	Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk	Jolanta Hawryszko
---------------	----------------------------------	-------------------

Sygn. akt III AUa 153/21

UZASADNIENIE

Organ rentowy decyzją z dnia 08 grudnia 2020 roku odmówił ubezpieczonemu M. W. prawa do emerytury pomostowej określonej w ustawie z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. nr 1924 tekst jednolity z 2018 r.), zwanej dalej ustawą. Stwierdził, iż ubezpieczony nie rozwiązał stosunku pracy.

Ubezpieczony wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej. Twierdził, że w szczególnych warunkach przepracował ponad 15 lat. Nie zaprzeczał, iż pozostawał w stosunku pracy.

Wyrokiem z dnia 4 marca 2021 r. Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim oddalił odwołanie.

Sąd Okręgowy ustalił, że ubezpieczony M. W. urodzony w dniu (...) o ustalenie prawa do emerytury pomostowej wystąpił w dniu 16 listopada 2020 roku.

Na dzień wydania spornej decyzji nie rozwiązał stosunku pracy.

Na podstawie tak dokonanych ustaleń Sąd Okręgowy uznał odwołanie za nieuzasadnione powołując się na treść art. 3 określający prace w szczególnych warunkach i w szczególnym charakterze i art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1924) zgodnie, z którym:

Prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Sąd pierwszej instancji wskazał, że organ rentowy odmawiając wnioskodawcy przyznania emerytury pomostowej podnosił, iż ubezpieczony nie spełnił warunku z art. 4 pkt. 7 ustawy. Stanowisko to, w ocenie Sądu Okręgowego, było prawidłowe.

Sąd meriti wskazał, że istotne było to, iż do ustalenia prawa do emerytury pomostowej wymagane jest spełnienie przez osobę ubiegającą się o to świadczenie wszystkich przesłanek do jej przyznania łącznie. Oznaczało to, że niespełnienie jednej z nich powoduje wyłączenie prawa do emerytury pomostowej. Ubezpieczony przyznał, iż nie rozwiązał stosunku pracy z pracodawcą. Skutkowało to brakiem nabycia prawa do emerytury pomostowej. Dopiero rozwiązanie stosunku pracy zaktualizuje konieczność badania czy spełnione zostały inne przesłanki do przyznania prawa do emerytury pomostowej. Rozwiązanie stosunku pracy przez skarżącego było warunkiem sine qua non nabycia prawa do emerytury pomostowej.

Sąd Okręgowy wyjaśnił, że zgodnie z przepisem art. 148¹ § 1 k.p.c. sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany uznał powództwo lub gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, w tym również po wniesieniu zarzutów lub sprzeciwu od nakazu zapłaty albo sprzeciwu od wyroku zaocznego, sąd uzna - mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych - że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne.

Strony zostały poinformowane o możliwości rozpoznania sprawy na posiedzeniu niejawnym i nie żądały przeprowadzenia rozprawy. Sąd Okręgowy uznał, że przeprowadzenie rozprawy nie było konieczne, albowiem kwestie istotne dla rozstrzygnięcia sprawy wynikały z dokumentów.

Mając powyższe na uwadze Sąd dopuścił dowód z dokumentów przedłożonych do akt. Dowodom z dokumentów dał wiarę albowiem ich wiarygodności strony nie kwestionowały.

Z uwagi na powyższe na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji wyroku.

Z wyrokiem nie zgodził się ubezpieczony. Rozstrzygnięcie zaskarżył w całości i zarzucił mu sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego w zakresie ustalenia okresu pracy skarżącego w szczególnych warunkach

Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uznanie roszczenia skarżącego, a ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu swego stanowiska ubezpieczony podał, że Sąd Okręgowy nie ustalił okresu jego pracy w szczególnych warunkach, podczas gdy okoliczność tę należało stanowczo ustalić.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja jest bezzasadna. Wnioskodawca ubiegał się o przyznanie emerytury pomostowej, a przesłanki warunkujące nabycie prawa do tego świadczenia uregulowane są w przepisie art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (j.t. Dz. U. z 2018 r. poz. 1924) zacytowanym powyżej. ,

W realiach niniejszej sprawy szczególnego znaczenia nabiera przesłanka z art. 4 pkt 7, a więc rozwiązanie stosunku pracy. W punkcie 5 wniosku wnioskodawca oświadczył, że pozostaje w stosunku pracy z Przedsiębiorstwem (...), co nadto znajduje potwierdzenie w deklaracjach oraz miesięcznych składkach zatrudniającej spółki. Ubezpieczony M. W., jako nieprzerwanie zatrudniony na umowę o pracę na dzień wydania zaskarżonej decyzji nie spełnił zatem przesłanek z art. 4 ustawy. Wbrew zatem twierdzeniom apelującego, hipotetyczne ustalenie w postępowaniu przed sądem wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych przy trwającym w dacie wniosku stosunku pracy nie ma racji bytu, bowiem nie spowoduje powstania prawa do świadczenia.

Warunkiem skutecznego ubiegania się o emeryturę pomostową w świetle wskazanych przepisów ustawy o emeryturach pomostowych jest łączne spełnienie przesłanek w niej wskazanych. Oznacza to, że jeżeli chociaż jeden ze wskazanych warunków nie zostanie spełniony, to nie ma podstaw do przyznania ubezpieczonemu emerytury pomostowej. M. W. zarzuca Sądowi brak wyjaśnienia kwestii, jaką jest nieustalenie spełnienia przesłanki pracy co najmniej przez okres 15 lat w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze. Nie ma wątpliwości także, co przyznał sam ubezpieczony, że nie rozwiązał do tej pory stosunku pracy. W związku z tym, że rozwiązanie stosunku pracy jest przesłanką konieczną do tego, aby móc przyznać wnioskowane świadczenie emerytalne, to jej niespełnienie uniemożliwia wydanie pozytywnej dla ubezpieczonego decyzji.

Skoro zatem jeden z wymogów nie został spełniony, Sąd Okręgowy nie miał obowiązku badania pozostałych, gdyż i tak nie istnieją podstawy do przyznania ubezpieczonemu emerytury pomostowej.

Reasumując, należy uznać iż Sąd Okręgowy wydał prawidłowy wyrok i brak jest podstaw do jego zmiany.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd Apelacyjny na podstawie przepisu art. 385 k.p.c. oddalił apelację ubezpieczonego jako bezzasadną.

Romana Mrotek Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk Jolanta Hawryszko